

retning og Indstillinger; men paa den anden Side indeholder denne Beretning ikke endnu en saa detailleret Fremstilling saavel af samtlige Overskriftelser eller Meerudgifter paa Hoved- og Undercontt som af samtlige Mindreudgifter, at det i ovennævnte Udvalgsbetænkning opstillede 1ste Punkt kan siges at være udførelst; heller ikke ere de calculatoriske Poster overalt af Revisionen forlangte saa tilstrækkelig oplyste, at man kan see, at en virkelig Efterregning, begrundet paa de til enhver Tid gjældende Priser, har været mulig. Det tredje Hovedpunkt, at saavel Specialregnskaberne som Statsregnskabet skal slutte sig til og omfatte Finantsaaret, maa Udvalget, som anført, erkende, at Regjeringen søger realiseret, men det ligger i Sagens Natur, at dette først kan skee efterhaanden, og man maa derfor være forberedt paa endnu i flere Aar at finde enten Indstillinger fra Statsrevisionen eller Endringsforslag fra Thingets Udvalg, som gaae ud paa at fremme denne gavnlige Sammenfluten af Finantsaaret og de dertil hørende Regnskaber.

Udvalget betragter Statsrevisionens Indstillinger som Afstemningspunkter og stiller kun egne Forslag, hvor det har en fra Statsrevisionen forskellig Opfatning, idet man forøvrigt tiltræder alle de andre Indstillinger. Udvalgets egne Forslag samt dets Endringsforslag til Statsrevisionens Indstillinger ville findes tilføiede hvert enkelt Afsnit, hvori dets Betænkning er indeelt, kun det ovenfor bebudede Forslag af Udvalgets Minoritet, der ifølge sin Gjenstand ikke kan henføres til noget enkelt Afsnit, stilles i Epitese for samtlige Indstillinger.

Forslag af Udvalgets Minoritet: Rigsdaagen forbeholder sig at gjøre det Ansvar gjældende mod Finantsministeren, Udenrigsministeren, Krigsministeren og Marineministeren, hvortil der, efterat Rigsraadet har afgivet sin Betænkning over Statsregnskabet for 1855—56, kunde findes at være Anledning.

A og B I og II Finantslovens § 12—15

§ 28. Udvalget agter ikke at tiltræde nogen Forandring i den her gjorte Indstilling, men troer dog at burde bemærke, at den af Statsrevisionen specielt omhandlede lille Sum 1 Rd. 30 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ er endeel af de indstillede 449 Rd. 80 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ ere aarlig eftergivne — de 77 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ for Tiden fra 1ste October 1853 til 1ste October 1858, de 48 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ for Tiden fra 1ste Januar 1854 til 1ste Januar 1859 — ved tvende ministerielle Skrivelser, hvormod Eftergivelsen ikke er begrundet paa den i kongelig Resolution af 15de Juni 1842 foreskrevne Fremgangsmaade eller har fundet sin Afgjørelse, i det Mindste for ovennævnte Tidsperioder, ved den i Resolutionen forudsatte kongelige Beslutning. Da man imidlertid villiger, at Eftergivelsen har fundet Sted, samt at den er given uden den bekostelige Fremgangsmaade, som Resolutionen forudsætter, anbefaler man Sagens Afgjørelse paa den af Statsrevisionen foresaaede Maade.

§ 15. Udvalget har Statsrevisionen ingen Indstilling gjort, men har indskrænket sig til at ytre den Forventning, at saalænge Stempelpapirsforvalterens Regnskabsperiode ikke bliver den samme som Finantsperioden, ville fremtidige Regnskaber blive ledsagede af fornøden Oplysning om, hvad der er indgaaet i 1ste Kvartal af det Kalenderaar, hvorfor Regnskabet er afgivet, og hvad der er indgaaet i Finantsaarets sidste Kvartal. Udvalget er af den Formening, at Stempelpapirsforvalterens Regnskabsperiode baade kan og bør slutte sig til Finantsaaret, og skal derfor tillade sig at gjøre Indstilling i denne Anledning; der skjønt ikke at være Noget til Hinder for, at der til Exempel for Finantsaaret 1860—61 stemples Papir, gyldigt for samme Periode; Overgangen kunde da skee paa den Maade, at Regjeringen for første Kvartal 1860 lod stemple Papir, der alene var gjældende for disse 3 Maanedes, og at Stempelpapirsforvalteren aflagde samlet Regnskab for Kalenderaaret 1859 og første Kvartal 1860.